

Pericopa Ree - Interdicția de a mânca (cu) sânge [anul 5784]

„Doar sângele să nu-l mâncați; pe pământ să-l verși precum apa ... Doar fii tare și nu mânca sângele, căci sângele este sufletul (viața) și să nu mânânci viața împreună cu carnea. Să nu-l mânânci, pe pământ să-l verși precum apa” (Deuteronom 12:16, 23-24).

Una din interdicțiile de mâncare cele mai grave este mâncatul sângelui, iar pedeapsa pentru acest păcat este moartea „Oricine mănâncă orice sânge - acel suflet va fi nimicit din poporul său” (Levitic 7:27).

Vom încerca să explicăm de ce Toraua întărește interdicția de a mânca sânge dublând-o și chiar triplând-o. Doar și fără aceasta omul se scârbește să mănânce sânge.

Rași a sesizat această problemă și aduce un midraș: „Rabi Șimon Ben Azai spune: scriptura vine să ne învețe și să ne atenționeze cât trebuie să ne străduim să îndeplinim mișvoturile (poruncile). Dacă trebuie să fii atent și să te ferești de a mânca sânge, care scârbește pe oricine, cu atât mai mult să te ferești la toate celelalte porunci cum ar fi carne din viețuitoare de care mulți au poftă sau furtul sau incestul la care mulți râvnesc”.

De la Rași noi învățăm cât de importantă este abținerea de la vicii și cât de mare este răsplata pentru cei care se abțin. Răsplata vine și la cei care țin poruncile „ușoare”, cum este mâncatul sângelui și cu atât mai mare este pentru cei care se abțin de la viciile mai dorite ca furtul și incestul. Vom aduce una din poveștile din Talmud despre Yalta, soția lui Rabi Nahman și fiica șefului „Gola” (exilul, diaspora), care era o femeie extrem de învățată. (Articolul „Femei deosebite în scripturile evreiești - Yalta, cea mai înverșunată feministă din Talmud” l-am publicat anul trecut 2023).

Yalta a fost foarte bine educată de tatăl ei, așa că s-a amestecat și în probleme de *halacha* (reguli religioase evreiești). Povestea apare în Talmud, tractatul Hulin 109:b și se referă la mișnaua care se ocupă cu interdicția de a mânca carne și lapte împreună. Yalta susține că în Tora, față de fiecare interdicție este și o permisiune. Ea dă multe exemple, printre care că este interzis de a mânca sânge, dar este permis ficatul. În continuare ea îi cere soțului, Rabi Nahman ca easă mănânce carne cu lapte. El, ca să-i facă plăcere, ordonă să i se aducă sfârc de vacă, care este foarte controversat dacă este permis sau nu. În principiu, dacă este prăjit în întregime este interzis, iar dacă este gătit tăiat este permis. Rași spune că Rabi Nahman a făcut un compromis și i-a dat unul prăjit întreg ca ea să simtă gustul. Aceste provocări pe marginile regulilor este caracteristică Yaltei.

Aici trebuie să întrebăm de ce oare aduce Talmudul această poveste. De ce Rav Nahman i-a împlinit dorința? Doar el nu a făcut-o ca să-i împlinească dorințele. Vom explica cu ajutorul lui Rași care aduce din midrașul de halacha Safra: Ca nu cumva să nu spună cineva că nu poate mânca porc fiindcă este pentru el dezgustător. Să spună că se poate mânca, însă Toraua interzice. La fel și Yalta spune, cum mă pot abține de la ceva ce nu-i cunosc gustul. De

aceia a vrut să guste carne cu lapte ca să împlinească porunca.

Oricine trebuie să împlinească poruncile și să evite păcatele doar pentru că așa a poruncit Domnul Dumnezeu și nu pentru tot felul de idei, cum ar fi ca el să împlinească o poruncă fiindcă el o înțelege, este de acord cu ea sau există un păcat de care el vrea să se debaraseze.

La acest punct Talmudul lungește vorba ca să ne învețe că poruncile Toraei trebuie împlinite așa cum s-au dat acolo, fără nicio cerere sau dorință de a fi explicate. Din această cauză a prelungit Toraua lucrurile despre interdicția sângelui ca să sublinieze că ne este interzis să mâncăm sânge nu pentru că este dezgustător, ci pentru că Toraua ne-a poruncit.

Unii comentatori mai au încă o explicație pentru acest exces de interdicții de a mânca sânge. Egiptenii, imediat după ce jertfeau o vacă obișnuiau să-i bea sângele crezând că are atribuții de vindecare. Multe popoare mănâncă și astăzi carnea îmbibată în propriul sânge.